

FotoVideo 2002. 7.-8. sz.

Erről is szólt az a Karib tengeri vitorlás- és fotótúra amelynek aktív részese volt Lelkes László belsőépítész, fotó- és életművész.

Első hallásra azt hihetné az ember, hogy ez a történet maga a dolce vita. Majdnem. A lényeges különbség az, hogy Lelkes László keményen megdolgozott azokért az örömekért, amelyeknek részese volt a meleg égővi szigetek paradicsomi világában. Ha stílszerűek akarnánk lenni azt mondhatnánk, hogy öreg tengeri medvével van dolgunk. Az úr ugyanis évtizedek óta vitorlázik, versenyez a nagyhajó kategóriában, és egy 22 lábás Beneteau First Pininfarina boldog tulajdonosa a magyar tengeren. Nem ez volt az első tengeri útja sem.

Martinique szigetéről indultak dél felé, hogy fölfedezzék a Kis-Antillák vadregényes világát, a Szél felőli szigeteket, ahol egyre kékebb a tenger. A 45 láb hosszú – ugyancsak –Beneteau hajón öten élvezték a kellemes, – 4-6-os – észak-keleti szelet és a napsütést. A déli-, a tenger- és az egyéb gyümölcsökről nem is beszélve. A hajó egyáltalán nem szűk, bővül mintegy 14 méter hosszú és öt méter széles. Kényelmes szalonja volt, és négy jól felszerelt, kényelmes kajüt – fürdőszobával – szolgálta a kényelmet. A biztonságos közlekedést vaskos krómozott kapaszkodó rudak segítették, hiszen a hullámvászás gyakran megtréfálta a tapasztalt tengeri medvéket is. A csapból kifolyó vízszugár „lengedezése” szemléletesen jelezte a hajótest dőlését. Ha két sziget között voltak, döngettek rendszeren – 6 csomóval, mintegy 11 km/óra sebességgel –, és néha még csökkenteniük is kellett a vitorla felületet.

A reggelek többnyire párával köszöntötték az ébredőket, de mire kitöltötték a Captain Morning rumot, addigra a Nap már jó magasan állt, és ezerrel sütött. A forróságot nemcsak a szél, hanem az időnként eleredő eső is enyhítette, ilyenkor fantasztikus szivárványokban és a legváltozatosabb alakzatú, színű felhőkben gyönyörködhetek. Szerencsájukre a hurrikán elkerülte őket. Este a Nap a horizont felé közeledve szemmel látható gyorsasággal bukott le a végtelen habokba. Ilyenkor jött el az ideje a Sunset rumnak. A két rum között eltelt egy nap.

A vulkanikus eredetű szárazföldre némelyike lakatlan, de a piciny lakott szigetek partján sincs mindenhol kiépített móló, csak a hajó kistestvérevel, a „bocival” érhatték el a partot. De nem is kellett mindig partra szállniuk, ha ételmet – halat, gyümölcsöt –, ivóvizet, netán üzemanyagot akartak venni. A csónakos árusok kényelmes kiszolgálást biztosítottak a vízen át.

Számos vízesésben gyönyörködhetek, némelyik alatt kellemes fürdési lehetőség is adódott. Az egyikről a helybeliek hiedelme azt tartotta, hogy aki abban megmártózik, az tíz évet fiatalodik. Itt aztán rendszeren elidőzött a társaság.

Ezek a szigetek nincsenek ebek harmincadjára magukra hagyva, a kikötőben mindenhol ott állnak makulátlan egyenruhájukban a hatósági emberek, a határőrök és a vámosok.

Amikor egy idegen szárazföld felé közeledik a hajó, föl kell vonni a megfelelő zászlót, például a sárgát, amivel jelzi a legénység, hogy vámvizsgálatot kér, és nincs fertőző beteg a fedélzeten. Egyik alkalommal megálltak egy kis sziget vadregényes öblében, és felváltva szálltak partra, mert a tenger olyan mély volt, hogy a mélységmérő készülék nem érzékelte a feneket, és nem tudtak horgonyt vetni. Azonnal ott termett a parti őrség hajója, s számon kérték jövetelük célját. Amíg be nem fejezték a sziget fölfedezését, addig „vigyáztak” rájuk. Rend a lelke mindennek.

Két rum között napsütés (Vitorlással a Karib tengeren)

Írta: Adminisztrátor

2010. április 15. csütörtök -

Lelkes László régóta Pentaxszal dolgozik. Szerinte ezt a gépet sajátos filozófiával építik. Sok mindent ők csináltak meg először (például a belső fénymérést, az autófókuszot). Nincs akkora választék mint más típusoknál, de egy ilyen útra gazdaságosan lehet megválasztani az objektív sort. Tett egy összehasonlító próbát: a túra-összeállítás készlete más típusból két és fél kilóval többet nyomott. Egész napos kirándulásoknál nagyon nem mindegy, hogy akár fél kilóval kell többet cipelnie az embernek.

Az útra magával vitt egy Z 1-es, egy K 2-es, egy ME vázat és a panoráma felvételekhez a Horizontot. Ezekhez volt egy 28-80-as és egy 100-300-as zoomja, egy 85/1,8-as és egy 135/2,5-ös teléje, továbbá egy 1,4-es alapja és egy 20-as Flektogonja. Ezekhez csatlakozott még egy sztereo előtét, egy kis vaku és egy könnyű állvány. Használ olyan tükrös előtétet is, amellyel 90 fokra oldalirányba is tud felvételeket készíteni. Ennek akkor vette nagy hasznát, amikor évekkel ezelőtt a mexikói indiánok között fotózott, s a bennszülöttek egyáltalán nem örültek a fényképezőgépnek.

400-as Fuji Extrát és Fujipron diát vitt magával, összesen mintegy ötven tekercset.

Kedves olvasó, kellemes időtöltést a Karib tengeri anzikszokhoz!

(Zétényi)